

YENİBEDİR KÖYÜ MONOGRAFİSİ

YUSUF KURHAN

Köyün bulunduğu coğrafi zemin:

Yenibedir köyü, Edirne - İstanbul asfaltı üzerinde Lüleburgaz kazası köylerindedir. Kazadan 8 klm. mesafededir. Adını yakınında bulunan ve nisbeten arazi üzerinde bulunan Eskibedir köyüne telmihan almıştır. Civarında, Eskibedir, Evrensekiz sakız ve Umurca köyleri bulunmaktadır.

Yer ve yeraltı: Toprağın büyük bir kısmını killi, siyah-kara kepir, diğer kısımlarını da çorak denilen kırmızı çakıllı ve çok az bir kısmını da milli toprak teşkil etmektedir. Kepir toprakların yarım metre altı sarı killi, üç-dört metre altı saf killi, çorak toprakların bir metre altı ekime çok elverişli kara bir toprak, daha altı da beyaz ve çakıllı bir topraktan, milli toprakların bir buçuk metre altı da çakıllı ve kumsal bir topraktan ibarettir.

Nebatlar: Toprağın cinsine göre değişmektedir. Kara kepirde en çok ay- rık, kara süpürgelik denilen ve harmanlarda süpürge olarak kullanılan, bir metre boyunda bir nebat ve çeşitli dikenler, çorak kısmın sürülü yerinde ay- rık, sürülmeyen yerlerinde dikenler ve çimenler, milli topraklarda da pıtrak, ayrık ve yine çimenler yetişmektedir. Tahıl olarak da buğday, arpa, göndöndü, pancar ve yulaf ekilir.

Köyün bulunduğu yerlerde ağaçlar vardır. Diğer bütün yerler çıplaktır. Evlerin bahçelerinde ihtimam edilmek suretiyle yetiştirilmiş erik, elma, ahlat, kayısı ağaçları vardır. Meyvesiz olarak da yaban inciri, yaban cevizi, akçağaç ve karağaç bulunmaktadır. Sebzele dışardan temin edilir. Ancak bir kaç kuyu başında ufak sebze bahçeleri vardır. Köyün doğusunda bağlıklar ve kar- puz tarlaları vardır.

Kaynaklar: Güney doğuda Alağözdere, güneyde Ergene, batı kuzeyde yörük dere adında dereler vardır. Bunlardan Ergene, bütün sene, Yörükdere dokuz ay devamlı olarak akar. Beşi umumun hizmetinde olan onüç kuyu vardır. Derinlikleri 1-3-5 metre arasındadır. Hiç biri kurumaz. Hayvan sula- ma ve temizlik işlerinde kullanılırlar. Harmanlar yanında istifade edilmeyen bir kaynak vardır. Bir buçuk klm. mesafeden getirilen bir çeşme, köyün bütün içme suyunu temin eder.

Hayvan çeşitleri: miktarna göre koyun, inek, manda, öküz, at eşek, kümes hayvanları.

KÖYDE MUHTELİF AİLELERİN BÜTÇELERİ VE YAŞAYIŞ TARZLARI

Vaktiyle köyün bulunduğu yerdeki çiftlik satın alınırken arazi, ödeme taktine göre yarım, bir, ve bir buçuk hisse üzerinden hanelere dağıtılmıştır. Yarım hisse 80, bir hisse 160, bir buçuk hisse de 240 dekarıdır. Ayrıca yüksek hisse sahipleri civar köylerden de arazi satın almışlardır. Buna göre yaşama ve geçim seviyesi arasındaki farklılığı üç grupta toplamak mümkündür.

Sabri Alparıslan ailesi monografisi (zengin aile tipi)

Sabri Alparıslan'ın babasının ismi Emin, anasının ismi Zeynep'tir. 1937 yılında Kırklareli'nin Deveçatağı köyünden, arazi kıtlığı sebebi ile, gelmişler, ve kırk dönüm arazi alarak yerleşmişlerdir. Geldiklerinde yanlarında iki çift öküz ve lüzumlu ev eşyası bulunmaktaymış. Bir sene sonra bir çift öküz daha, üç sene sonra iki yüz dekar tarla, altı sene sonra da yüz koyun almışlardır. 1952 de de bir motor, bir biçer-bağlar, araba ve yetmiş koyun daha almışlardır. Sabri Alparıslan halen 25 yaşındadır. İlk okul mezunudur. Babası kendisi askerde iken, 1951 yılında, İstanbul'a tedavi olmak için gittiği zaman ölmüştür. Annesi halen sağ ve yanındadır. İlk okuldan mezun, aynı köyde, bir çiftçi ile evli bir kız kardeşi ve yine ilk okul mezunu, 16 yaşında bir erkek kardeşi vardır. İşlerine bakacak kimseleri olmadığı için daha fazla okuyamamışlardır.

Sekiz seneden beri evli olan Sabri Alparıslan'ın biri ilk okula giden, 7 yaşında, diğeri beş yaşında iki kız çocuğu vardır. Erkek evladı olduğu takdirde okutmak niyetindedir.

Miras: Kız kardeşi, evlendiği aile zengin olduğu için, miras istememektedir. Yalnız evlenmesi sırasında bin liralık altın takmışlar ve üç bin liralık çeyiz vermişlerdir.

Geçim: Yaz sabahları süt, peynir, yağ, yumurta, yoğurt, kavun, karpuz, domates. Kış sabahları da bunlara ilâve olarak pekmez, turşu ve tarhana yenir. Akşam yemekleri de kuru ve taze sebze, her hafta bir-iki tavuk, bir kilo et, senede on kuzu yenmektedir. Geldikleri sene tezgâhlarında dokudukları elbiseleri giyerlermiş. Şimdi bütün giyim eşyasını çarşıdan almaktadırlar. Evde herkesin işde, yabancı olarak ve kasabaya inerken giydikleri üç kat elbisesi vardır. Kadınlar, şalvar ve çarşaf giyerler. Ender olarak ta entari kullandıkları olur. Biri mutfak olarak kullanılan üç odalı, sundurmalı bir evleri, bahçede ahır, anbar, garaj ve samanlıkları vardır.

Gelir	Bütçe	Gider
Buğday 25000	7500	Motor tamir ve bakımı için 2000
Göndöndü 4000	1400	Elbise 1000
Pancar 3000	1500	Vergi 100
Kuzu satışı —	2000	Çoban, çırak, davar 2100
Süt satışı —	4000	İşçi 250
Yapağ —	500	Gübre 300
	16900	Değirmen 60
		Küspe 150
		Mazot ve yağ 700
		6660

Yetiştirilen mısır, arpa ve yulaf da hayvan yemi olarak kullanılır. Bundan başka senede on iki teneke gaz, kırk kilo sabun, altı yüz kilo tuz, altmış kilo şeker, iki teneke sade yağ, 50 kilo pirinç, yüz kilo kuru sebze ve bir miktar taze sebze sarfolunur.

Halil Çelik ailesi monografisi (Orta halli aile tipi)

Halil Çelik Kırklareli vilâyetinin yerlilerindedir. 37 yaşındadır. 25 sene evvel annesi, babası ve üç kardeşi ile birlikte Umurca köyüne gelmişlerdir. O zaman 200 dönüm tarla, iki çift öküz, dört inek, on beş-yirmi koyunları varmış.

Halil Çelik, 1934 yılında Karcak köyünden evlenmiştir. 1946 yılında babasından on üç dekar arazi, onbeş koyun, bir inek, bir çift öküz ve iki yüz lira para alarak Yenibedir köyüne yerleşmiştir. 1947 de iki yüz dönüm borçla, daha sonra yüz dekar peşin para ile arazi almıştır. 1954 te de otuz beş dekar arazi daha ve iki bin lira değerinde bir su motoru satın almıştır. Halen, 335 dekar tarlası, bir su motoru, bir çift atı, bir çift ester, dört buzağısı ve iki sağır mandası vardır. Yenitaşı köyünden evli, 18 yaşında ilk okul mezunu bir oğlu 8 ve 2 yaşlarında iki de kızı vardır. Erkek evlâdını imkânsızlık yüzünden okutamadığını söylemektedir. Oğlu halen yanındadır. Miras hususunda aylık yapmayı düşünmemektedir. Yalnız oğlunun, kız kardeşlerinin hakkını nakden ödemesini gönlü istemektedir.

Mevsime göre sabahları, süt tarhana, peynir, pancar pekmezi, yumurta, tereyağ yerler. Öğle ve akşam yemeklerinde kuru ve taze sebze (nohut, mercimek, patates-kendileri yetiştirir), haftada veya onbeşde bir, bir kilo et, senede yirmibeş piliç, on tavuk yenir. Ayrıca yetmişbeş kilo şeker, beş teneke gaz, beş paket çay, elli kilo pirinç, dört kilo kahve, yirmi kilo sabun sarfedilir. Eski tertipdeki uçodalı evlerinde halen dokuz nüfus vardır.

Köyün muhtarı olan Halil Keliğin sigara ve kahve tiryakiliği yoktur. Eskiden tezgâhlarında dokudukları, şayak denilen kaba, yünlü kumaşı kış yaz giyerlermiş. Şimdi, kendi dokudukları kumaşları yalnız kışın giyerler. Kadınlar çarşaf, ferace ve şalvar, erkekler bol paçalı pantolon giyerler. Evde herkesin üç kat (işlik, yabancı ve kasabalık olmak üzere) elbisesi vardır.

Gelir	Bütçe		Gider	Lira
	Kilo	Lira		
Buğday	10000	3000	Elbise ve ayakkabı	1200
Sovan	3000	300	Arazi ve hayvan vergisi	35
Pancar	10000	600	Salma, korucu, imam kâhya,	
Gündöndü	2500	800	sığırtmaç	180
Kuzu ve süt satışı		200	İşçi masrafı	450
Tereyağ		250	Tarla sürme	650
		—	Değirmen	450
		5150	Tarla borcu ve motor masrafı	550
				3115

Ahmet Çetinel ailesi monografisi (fakir aile tipi)

1318 doğumlu Ahmet Çetinel, annesi, babası, karısı, iki çocuğu, kaynana ve kaynatası ile birlikte 1927 senesinde Bulgaristanın Karnavat kazasından serbest göçmen olarak Vize'nin Düzova köyüne gelmiştir. Vizede kömürcülük, taşıtçılık, ve odunculukla bir müddet geçindikten sonra, 1931 de, mezkur köy, Almanların elinde içinde pancar ziraati yapılan bir çiftlik iken işçi olarak gelmiştir. Sonra çiftlik satılınca 80 dekar arazi alarak yerleşmiştir. Babası ve kaynatası Vizede, annesi de çiftlikte iken ölmüştür.

Halen köyün kâhyalığını yapmakta olan Çetinel'in 13 çocuğu olmuş 7 tanesi ölmüştür. Hayattakilerden 30 yaşındaki evli oğlu, 25 yaşındaki cüce ve geri zekâlı kızı, köyde çobanlık yapan 18 yaşındaki oğlu, ev işleri ile meşgul olan 16 yaşındaki oğlu ve okula giden 12 yaşındaki oğlu yanındadır. Yalnız yirmi yaşındaki kızı Evrensekiz köyünde evlidir. İlkler üçüncü sınıfa kadar, sonrakiler de beşinci sınıfa kadar okumuşlardır. Daha fazla okutmak isterse de malî durumu müsaade etmemektedir. Miras hakkında hiç bir şey düşünmemektedir. Ölünce ne yaparlarsa yapsınlar der. Yalnız ilk kızının haline çok kahreder.

80 dekar tarlası, eski tertip bir evi, bir çift atı ve sağlır bir mandası vardır.

Geçim: Yaz sabahları domates, biber, ayran, bazen çay, yumurta ve süt..

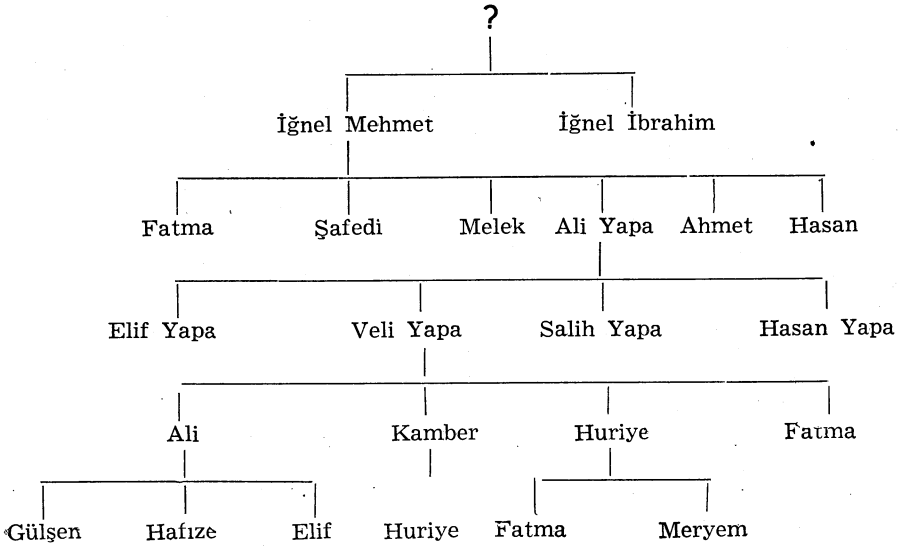
etmeğe teşebbüs etmişse de köyde hazine malı mevcut olmadığı ve her yer de satın alınmak suretiyle şahıslara tapulandığı için neticesiz kalmıştır. Yalnız yakın köylerden iki hane, 1942 yılında gelip, topraksız olarak yerleşmiştir. Bunlardan biri kahvecilik, diğeri de koruculuk yapmaktadır.

Köyün gelenek ve inançlarında yirmi beş yıldır bir değişme hissediliyor mu? Köy; bir alevî köyüdür. Kendi mezhep ve itikatlarına kuvvetle bağlıdır. Fakat Alevî veya Kızılbaş olarak anılmaktan hoşlanmazlar. Esasen kendilerini kızılbaş ta kabul etmezler. Yaptıkları ayinleri tabii bir toplantı halinde göstermek isterler.

Kendi tezgâhlarında dokudukları kumaşlarda, kadınların şalvar ve gömleklerinde vişne çürüğü rengi hâkimdir. Bu, Hasan-Hüseyn'in Kerbelâ vak'asına işaretidir.

Köyde akrabalık münasebetleri (şecereler):

VELİ YAPA AİLESİ ŞECERESİ

Giyim hususunda bazı değişmeler göze çarpar. Meselâ kadınların ferace denilen bol siyah kumaştan yapılmış elbise yerine çarşaf giymeğe başladıkları görülür. Sonra düğünler de entari de giyerler. Erkeklerden yazın kumaş elbise giymek âdet halini almıştır. Eskiden yaz-kış kendilerinin dokudukları kalın yünlü kumaştan yapılan üstün cepli caket ile kilot pantollu elbiseler giyerlermiş. Hayvan hastalıklarının tedavilerinde de bazı değişiklikler olmuştur. Meselâ sığırlara arız olan hastalıkların giderilmesinde, vaktiyle grinsise otu alınır, ocak

içine asılır, ot yeşermeğe başlayınca mer'alarda da aynı otun yeşereceği ve zehri ile hayvanları da hastalatacağı anlaşılır ve çare düşünülürdü. Bugün bu âdet kalkmıştır. Yine koyunlardaki çiçek hastalığının da hasta koyunun kara ciğerinden geçirilen ipek ipliğın hasta olmayan bir koyunun kuyruğundan iğne ile geçirilmesi sayesinde iyileşeceğine inanılırdı. Bugün bu kanaat de unutulmağa başlamıştır.

Evlenmelerin tarzı:

Yenibedirliler, kendi tabirleri ile, aynı kabileden olmayan kimselere ne gelin ne de damat verirler. Kendi aralarında evlenirler fakat akrabadan evlenmezler. Akraba arasında evlenme dördüncü kuşaktan itibaren başlar. Köy kurulalı beri kendi karısı ve çocuğunu terkederek dayısının kızı ile evlenen bir tek kişi çıkmıştır. Akrabadan evlenmenin uğursuz ve doğan çocukların da çelimsiz olacağı kabul edilir.

Gelinlerin onda dördü içeriden, onda altısı dışarıdan alınmıştır. Köyden hiç bir kimse iç güveysi olarak gitmemiştir. Fakat köye dört tane gelmiştir. Kız daima kaynatasının evine gelir. Zamanla babanın oğula verdiği mal ve tarla ile harice çıkılır.

Evlenmenin tarzı:

Evlenmelerin hemen hepsinde gençlerin rızasına baş vurulur. Kaçma yoluna ailelerin anlaşamaması halinde başvurulur. Böyle hallerde erkek, anlaştığı kızın kendi kabilelerinden başka bir köye kaçıır, sonra kendi köyüne baba evine dönerler. Bu suretle evlenme onda üç nisbetindedir.

Bütün evlenmelerde aranan başlıca hususlar, aile seviyeleri arasında denklik ve ahlâki meziyetlerdir.

Nişan, yüzük takma şeklinde olmaz. Erkeğin aldığı beşibiyerde ve iki buçukluk bir altının takılması şeklinde olur. Nikâh muamelesinin düğünden evvel veya sonra olmasının, daha evvel de söylenildiği gibi bir önemi yoktur. Mühim olan imam nikâhının yapılmasıdır. Düğünü ekseri erkek tarafı yapar. Misafirler yemek ve içki ile ağırlanırlar. Düğün dört ilâ yedi gün sürer. Kadınlarla erkekler ayrı otururlar. Eğlence vasıtaları davul ve zurnadır. Davetliler köyün dışında beklenir ve düğün sahibi tarafından, davul ve zurna ile karşılanarak, eve kadar getirilirler. Düğünde lâzım olacak suyu, köyün gençleri, çeşme veya pınardan kazan ile hep birlikte getirirler. Sonra o su ile de kına yakınırlar. Gerdeğe, hocanın duası ile pazartesi veya cuma geceleri girilir.

Anlaşmada erkek tarafı talebini, kız tarafının talebine göre ayarlar. Erkek tarafı, düğün masrafını çeker ve baba hakkını verir. Vaktiyle bir sarı altın iken şimdi üçyüz-beşyüz hattâ bin lira olmuştur. Şayet kız küçük ve kaçırılmış ise bu miktar bin liradan aşağı olmaz. Aksi halde mahkemeye müracaat edilir. Düğünde, kız tarafı da erkek tarafına hediye olarak bohça çıkarır, içinde gömlek, elbise ve ayakkabı vardır.

Köyde efkârı umumiye :

Köyde radyolu üç tane kahve vardır. Birinde ihtiyarlar, diğesinde gençler, bir diğesinde de delikanlılar oturmaktadır. İhtiyarlar kahvesi daimî açıktır. Diğeleri yaz akşamları ve kışın açıktır. Kahve dinlenme, buluşma, eğlenme, çeşitli meseleler bilhassa zirai meseleler hakkında konuşma yeridir.

Köyde umumî işlerin konuşulup halledilmesi, karara bağlanması köy odasında yapılır. Bunun için kâhya köyde bağırılır. Ve her hanenin büyüğü toplanma yerine gelir. Meselâ köy arazisinin ölçülmesi, köy tapu işlerinin halledilmesi için tutulacak vekil, aşı yapılması gibi..

Köyde caminin temelini yeni atılmakta olduğunu söylemiştik. Onun için, dinî bayramlarda okul bazan cami olarak kullanılmaktadır.

Köy meydanı, konağın, kahvelerin ve bakkal dükkânının bulunduğu yerdedir. Resmî bayramlarda tören, dinî bayramlarda bayramlaşma burada olur.

Köyde bir iç mücadelesi bahis konusu değildir. Köyün halen en mühim meselesi, arazi ihtilâflarını halletmek, cami yapmak ve artezyen açmaktır.

Köyde itikat hayatı:

Köyde dinî duygu zayıftır, hattâ gösteriş mahiyetindedir. İnşa edilmekte olan caminin bile aleviliği örtmek kasdile yapıldığı söylenebilir. İbadet yok gibidir. Cuma namazları dahi kılınmaz. Yalnız bir kişi kasabaya namaza iner. İbadetten çok niyaz edilir. Peygamber olarak Ali'yi kabul ettikleri, mektepte küçüklerin ağızlarından kaçırmaları ile anlaşılmaktadır. İman ile dinî pratik arasında münasebet yoktur. Bağlarda üzüm olduğu zaman nemen her ev şarap imâl eder. İmam yabancı köyendir. Müezzin yoktur. Müezzinliği de imam yapmaktadır. Ramazan aylarında köye hafız gelir ve oruç tutanlar bulunur. Öğretmen ile imamın hiç bir münasebeti yoktur. Her ikisi de aynı yolu aynı yürürler. Köyde büyü yapan kimse yoktur. Yılan duası ile yılanlık hastalığı tedavi edilmek istenir. Ve ciltte bulunan yaralara yılanlık taşı yapıştırılır. Bunu bir tek ihtiyar kadın yapmaktadır. Gelincik hastalığı içinde gelincik postu taşımak tavsiye edilir.

Köyde idarî hayat:

Köyün hükümet ile teması bilhassa tarla ihtilâflarının halli hususundadır. Köyün satın almış olduğu çiftlik tapusu ile hazineye ait öğretmen okulu arazi ve komşu köylerin tarlaları birbiri içine girdiğinden bu cihetin halli için bütün köylü çalışmaktadır.

Köyde hırsızlık, kavga, katil gibi suç sayılan vak'alara tesadüf edilmemektedir. Ancak sürülerin yaptığı zarar, köy ihtiyar heyetinden müteşekkil olan ehli vukufun tesbit ettiği esaslar dahilinde müsebbibe tazmin ettirilir. Müsebbib bulunmadığı zaman da dörtte bir nisbetinde köy bütçesinden ödenir.

Köy, ektiği şeker pancarı münasebeti ile şeker fabrikaları çiftliği, pancar müstahsilleri kooperatifi ile ayrıca tarım-kredi kooperatifi ve ziraat bankası ile

de münasebetler temin etmektedir. Kredilerini zamanında ödemektedir. 1947 de beş sene vâde ile alınan 40000 liralık borç on bir ayda ödendiğinden takdîrname alınmıştır. Yine 1949 da alınan 35000 liralık kredi de zamanında ödenmiştir. Fakat 1953 de tarla ifrazı için istenen 20000 liralık kredi alınmadığından köylüler üzüntü duymaktadır.

Hayvan hastalıkları münasebeti ile ilçe veteriner müdürlükleri ile zaman zaman temas edilir.

Köy bütçesinden her yıl okul için mühim bir tahsisat ayrılır ve bu muntazam zaman da ödenir. Hatta okulun diğer ihtiyaçları da ayrıca görülür.

Muhtarın manevî otoritesi zayıftır. Daha çok fiili otoritesini kullanır. Köy zengin ve köylü teşvikle iş yapmağa mütemayil olduğu halde muhtarın iş başarma kudreti ve teşkilâtçı bir ruhu olmadığından müsbet bir eser meydana gelememektedir. Meselâ başlanmış ufak bir köprü yarıda kalmıştır. Gerek organize edecek kimsenin olmayışından, gerek hayrat ruhunun noksanlığından, köyde umumun ihtiyacını giderecek bir esere tesadüf edilmemektedir. Köylü ancak bedenî yardıma yanaşır. Teknik ve para hususunda çekimserdir.

İmece ile yapılan işler şunlardır: Bir sınıflı ve lojmanlı bir okul, ve iki yüz elli ağaçlı bir tatbikat bahçesi, Öğretmen okulu yardımı ile de 1946 da bir çeşme ve iki yüz metrelik çakıllı bir yol.. Altı seneden beri yapılmak istenen caminin de plânı ve taşları hazırlanabilmiş temeli de ancak atılmaya başlanmıştır. Artezyen açmak için de arzu varsa da henüz bir teşebbüs yoktur. Harmanlardaki kaynakların sularının tahlilinden müsbet netice alınmadığı için çeşme yapılamamaktadır.

Köyde Maarif:

Yukarıda bahsi geçen okul, 1939 yılında yapılmıştır. 1948 yılına kadar üç sınıflı, eğitimli olarak, ondan sonra da beş sınıflı ve öğretmenli olarak çalışmaktadır. Okulun mevcut kayıtlarına göre kız, erkek arasındaki okuma nisbeti aşağıda gösterildiği şekildedir.

Seneler	Mevcut erkek	Mevcut kız	mezun sayısı
1948-1949	21	10	—
1949-1950	23	12	10
1950-1951	16	11	4
1951-1952	14	15	—
1952-1953	13	18	6
1953-1954	21	25	5

Köyde tarla ve ev işi yüzünden okumadan kaçan yoktur. Bilâkis okuma karşı büyük bir ilgi mevcuttur. Bunu öğrencilerin kılık kıyafeti, okul ihtiyaçlarının hoş karşılanması ve köy bütçesinden okul için tahsisat ayrılması ispat

eder. Genel olarak, okuma yazma bilenler köyün yüzde ellisini teşkil eder. Erkeklerin yüzde doksanı, kadınların yüzde ellisi okuma ve yazma bilir. Unutma kadınlarda fazladır %25.

Köyde iktisadi hayat:

Köy, çiftçilikle uğraşır. Elli haneden sadece altı hanenin arazisi yoktur. Bunlar da geçimlerini kahvecilik, bakkallık, koruculuk, çobanlık ve sığırtaçlık yapmak suretiyle sağlarlar.

Çiftlik satın alınırken her aile mali kudretine göre hisse üzerinden arazi satın almıştır. Bugünkü durumu şöylece gösterebiliriz:

Bugünkü durum				İlk durum							
700	dekar	tarla	sahibi olan	1	aile	vardır.	80	dekar	tarlası olan	4	aile
500	"	"	"	2	"	"	400	"	"	1	"
400	"	"	"	24	"	"	240	"	"	6	"
300-400	"	"	"	30	"	"	160	"	"	29	"
80	"	"	"	44	"	"					

Hiç tarla alamıyanlar yarım hissesi olanlardır. En fazla alan da en çok hissesi olanıdır.

Ekilenler: Miktarına göre sırasıyla buğday, yulaf, gündöndü, arpa, kaplıca ve şeker pancarı.. (Pancar satacak kadar olmasa da pekmez yapacak kadar ekilir.)

Köyde çobanlık ile geçinen bir aile yoktur. Yalnız güdücülükle geçinen bir aile vardır. Mevcut sürüler şu şekilde gösterilebilir:

150-170	koyunu olan	2	kişi var.
100-110	"	8	"
50- 70	"	15	"
20- 30	"	15	"
5- 10	"	5	"

Köyde sermayesi bin lira civarında olan ihtiyarlar kahvesi yanında bir bakkal vardır.

Nakil vasıtası olarak, at arabası, traktör ve arabasından, kamyon, otobüs ve otomobilden istifade edilmektedir. Bu vasıtaların kolay bulunması sayesinde pazarlara mahsulün nakli, doktora gitme işi, eğlenmek için kasabaya inme ve daha başka işler kolaylıkla yapılmış olduğundan, bilhassa ihtiyarlar geldikleri köyde bu yüzden çektikleri sıkıntıyı hatırlıyarak, büyük bir memnuniyet duyarlar.

Köyde sağlık işleri:

Köy, genel olarak sağlıklı bir köydür. Devamlı olan hiç bir hastalık yoktur. Sadece biri 10, diğeri 25 yaşlarında kemik hastalığından ve akıl zaafından muztarip iki hasta vardır. 17 sene içinde doğan ve yaşayan çocuk sayısı 172 dir. Bu suretle doğan çocuklardan senede vasatî olarak on çocuk yaşamaktadır. Ölenlerin ise sayısı üç - dördttür. Köyde genel ölüm nisbeti senede yüzde birdir. Hastalıkların tedavisinde doktordan çok mahallî ilâçlar ve tedbirlere başvurulur. Meselâ ençok rastlanan dalak ve köstebek hastalıklarının tedavisi için 6 klm. mesafedeki Kaybeli köyüne gidilir. Adale ve kemik burkulmalarında taze hayvan pisliği, çibanlar için külde pişmiş sovan kullanılır. Kadınlarda görülen göbek çözülmesini de el ile çekmek suretiyle tedavi ederler.

Tıbbî tedavi ile iptidai tedavi arasında halen bir çatışma yoktur.

Köyde siyasi hayat:

Köye mahallî gazetelerden, Lüleburgazın Özdilek ve Çorlunun Ekspres gazeteleri daimi olarak gelir. Kasabaya inenler tarafından da İstanbul gazetelerinden bir iki tane getirilir. Köy bir alevî köyü olduğu için parti ayrılıkları derin değildir. Yalnız seçim zamanlarında fazlaşır. Partililer kasabanın siyasi toplantılarına kitle halinde, komşu illere de beş-altı kişi halinde ve kendi arzularına bağlı olarak giderler. Teşkilatlanmış olarak her üç parti de mevcuttur. Seçimleri C.H.P. kazanmış ise de köy muhtarı D.P. dendir. Partilere temayül derecesi daha ziyade şahsi ve umumî menfaate bağlı bulunmaktadır. Bilhassa köy işlerinin düzgün gitmesi, angaryeciliğin kalkması, vergilerin hafiflemesi, kırtasiyeciliğin azalması ve kredi-temin meseleleri siyasi temayül ve alâkayı beslemektedir. Seçimler sükûnetle devam eder. İştirâk nisbeti yüzde doksan sekizdir.

Köyün civar kasaba ve şehirlerle, uzak büyük şehirlerle fiilî münasebeti nedir ?

Köy, içinden geçen asfalt yol sebebi ile kasabada mallarını kış ve yaz istedikleri zaman satabilme, hastalarını doktora götürme, doktor getirtme, sinema ve konser gibi eğlencelere gitme, resmî işlerini kolaylıkla takip etme imkânlarına sahiptir. İstanbul, Babaeski, Çorlu gibi yerlerle de hayvan alım-satımı ve hasta götürüp - getirmeler dolayısıyla temas temin edilir. İstanbulda ve ya diğer şehirlerde yerleşen kimse yoktur. Yalnız, bir kişi babası ile geçimsizlik yüzünden ve diğer bir kişi de çalışmak için İstanbul fabrikalarında yerleşmeye teşebbüs etmişlerse de muvaffak olamamışlardır. Bir sanat öğrenmek veya daha cazip bir hayat yaşamak arzusu ile kasabaya inmek isteyenler vardır.

Şehirle temas, bilhassa erkeklerin giyimleri üzerinde tesir etmiştir. Kadınlarda da feracenin yavaş yavaş kalkmasını temin etmiştir. Diğer hususlarda hemen hemen hiç bir değişme olmamaktadır. Gazete ve radyo haberleri alâka ile takip edilmez. Gazetelerin başlıkları ile memleket içi haberleri, zirai bolluk

ve ahlâk vak'aları şöyle bir okunur. Dünya meseleleri ile alâka ancak hayret uyandıran büyük icatlar ve bilhassa hükümetimizi ilgilendiren harp meseleleri karşısında olur.

Köyün tarihçesi ve gelecek perspektivi:

Kırklareli'nin, her biri bir alevî köyü olan ve çoğu da Bulgaristan'ın Karnavat kazası göçmenleri ile meskûn bulunan, Ahmatlar köyünden 25 hane, Düzorman köyünden 5 hane, Malkoç köyünden 2 hane, Ahlatlı'dan 5 hane ve Tathpınar köyünden 3 hane birleşerek 1937 yılında Yusuf beyin çiftliğini satın almışlardır. Başlangıçta 37000 liraya alınan köy, vereselerinin hisselerini satma hususunda anlaşamamaları yüzünden, 37000 liranın ödenmesine rağmen tahrir yapılmamıştır. Daha sonra 75000 lira daha ödemek suretiyle çiftlik tamamen satın alınabilmiştir. Mezkûr köylerden göç etmenin sebepleri ise: O köylerde arazinin ormanlık olması, ekime elverişsizliği, şehirle temas imkânlarının azlığı, hududa yakın olmaları, yolsuzluk ve uzaklık gibi noktalarda toplanabilir.

Köyde vaktiyle yapılmış olan köy odası yıkılmış, yerine bir odası köy konağı diğeri köy odası olan bir bina yapılmış ise de konak halen cami ve imamın ikametgâhı olarak kullanılmaktadır.

Köyün bugünkü toprakları içinde daha müstahsil bir duruma yükselmesi, tarlaları daha iyi işlemek, temiz tohum kullanmak, sun'i gübreden faydalanmak ve daha cins koyun yetiştirmekle mümkün olacaktır.